

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.625/2021/5.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia előadó bíró

Dr. Puskás Péter bíró

Az I. rendű felperes:

felperes1

A II. rendű felperes:

felperes2

A felperesek képviselője:

Dr. Menczel-Kiss Gergely ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes1

Az alperes képviselője:

ügyvédi iroda (cím2; ügyintéző: dr. Nagy Éva Kamilla ügyvéd)

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

I-II. rendű felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Törvényszék 2.Gf.20.024/2020/20.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Járásbíróság G.20.988/2017/72.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 15 napon belül az alperesnek 132.686 (százharminckétezer-hatszáznyolcvanhat) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű felperes (korábbi nevén M Kft.) mint megrendelő a helység1 létesítendő hűsüzeme kivitelezési munkái elvégzésére 2009 áprilisában vállalkozási szerződést kötött a cég1 Kft. (új nevén cég2 Kft.) vállalkozóval. Az cég3 Kft. – amelynek az alperes volt az ügyvezetője – a vállalkozóval 2009. július 1-jén kötött szerződésben műszaki vezetést vállalt. Az építési hatóság felé az alperest jelentették be felelős műszaki vezetőként.

[2] A hűsüzem aljzatbetonozását a vállalkozó a cég4 Kft. alvállalkozó közreműködésével 2010. június 9-én és 10-én végezte. A munkavégzés közben az építkezésen dolgozók egyike jelezte az I. rendű felperesnek, hogy a beton nem megfelelő minőségű. A betonozás második napján végzett mintavétel eredményeként 2010. július 22-én megállapításra került, hogy a beton nyomószilárdsága nem felel meg a kiviteli tervekben foglaltaknak. Ezen időpontig azonban már elkészült a beton műgyantával történő bevonása.

[3] Az alperes az építkezésen sem a betonozáskor, sem azt követően nem volt jelen, az építési naplóba a beton minőségére vonatkozóan bejegyzést nem tett. A vállalkozó képviselőjével tartotta a kapcsolatot, aki tájékoztatta, hogy mikor milyen munkafolyamatok történtek.

[4] A 2010. augusztus 10-én kelt felelős műszaki vezetői nyilatkozatban az alperes az alvállalkozói és szakági felelős műszaki nyilatkozatok alapján kijelentette, hogy a felépített épület megfelel a jogszabályoknak, a kivitelezési tervdokumentációnak, építési engedélynek és az építmény alkalmas a rendeltetésszerű, biztonságos használatra.

[5] A betonozási munkák hibás teljesítésére tekintettel az I. rendű felperes kijavítási költség, továbbá az értékcsökkenés megtérítésére tartott igényt, és keresetet indított a vállalkozó, valamint az alvállalkozó ellen. A bíróság (Győri Törvényszék 11.G.20.991/2010/73., Győri Ítéltábla Gf.IV.20.082/2013/4.) 4.179.100 forintot ítélt meg a részére, a megítélt összeghez azonban nem jutott hozzá.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. §-ára, 305. § (1) bekezdésére, 277. § (1) bekezdésére, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 40. § (1)-(2) bekezdésére, valamint az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX.15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R I.) 13. § (1)-(3) bekezdésére alapított keresetében az I. rendű felperes 4.179.100 forint és járulécai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az alperes nem teljesítette a felelős műszaki vezetői kötelezettségét. Ha jelen lett volna az építkezésen, felismerhette volna a betonozás elégtelenségét, leállíthatta volna a munkát és megakadályozhatta volna a műgyantázást. A hiba ellenére kiadta a felelős műszaki vezetői nyilatkozatot. A mulasztása megalapozza a felelősségét a kivitelezési hibáért. Köteles a javítási költségekben, valamint az értékcsökkenésben mutatkozó kárt megtéríteni.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a keresetnek.

[9] Az Étv. és az R I. szabályaira hivatkozva az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az építkezésen az alperes volt a felelős műszaki vezető. Tisztában kellett lennie a rá vonatkozó jogszabályi előírásokkal, ez alapján tudnia kellett, hogy mi a feladata a kivitelezés során. A felelős műszaki vezetői kötelezettségeinek azonban nem tett eleget. Az I. rendű felperest kár érte, hiszen nem azt a minőségű betont kapta, mint amit megrendelt. Az épületnek ezt a részét javítani kellene, amely nyilvánvalóan jelentős költséget jelentene a

részére. A kár mértékét az I. rendű felperes a perekben beszerzett igazságügyi szakvéleményekkel bizonyította.

[10] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését, hogy mint felelős műszaki vezetőnek nincs önálló felelőssége. Rámutatott arra, hogy eltérő a bírói gyakorlatban annak megítélése, érvényesíthető-e önálló felelősség a felelős műszaki vezetővel szemben. A jogirodalom nem zárja ki, hogy ha a felelős műszaki vezető megszegi a megrendelővel kötött szerződést és szerződésszegésnek minősülő magatartása, mulasztása miatt szerepet játszik a kivitelező hibás teljesítésében, kötelezhető a hibás teljesítéssel okozott kár megtérítésére.

[11] Az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy az a személy, aki a jogszabályban meghatározott szakági követelményeket megszegi, önállóan is felelősségre vonható, és a mulasztása okán kártérítés fizetésére kötelezhető a Ptk. 339. §-a alapján.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság arra tekintettel, hogy az I. rendű alperes a perbeli követelését a II. rendű alperesre engedményezte, perbeli jogutódlást állapított meg.

[13] A másodfokú bíróság a kiegészített, kijavított ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és elutasította a keresetet.

[14] A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nagyrészt helyesen állapította meg, a levont jogi következtetésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.

[15] A másodfokú bíróság érvelése szerint a perbeli szerződéses jogviszony két oldalán az építető (megrendelő) és a kivitelező (vállalkozó) áll. A kivitelező (vállalkozó) teljesítési segédjeként szerepelt a felelős műszaki vezető alperes, aki a vállalkozóval állt szerződésben. Az alperesnek a köztük lévő megállapodás szerint kellett eljárnia azzal, hogy tevékenységére az építőipari kivitelezési tevékenységről, az építési naplóról és a kivitelezési dokumentáció tartalmáról szóló 290/2007. (X. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R II.) tartalmaz szabályokat. Az elsőfokú bíróság nem megfelelő jogszabályt alkalmazott, mivel az R I. szabályai csak a hatályba lépését követően kötött szerződésekre alkalmazhatók. Az R II. 12. §-a értelmében a felelős műszaki vezető nem az építető érdekében jár el, nem az építető és a kivitelező szerződésének betartása az elsődleges feladata. Ilyen feladata az építési műszaki ellenőrnek lett volna, az építető azonban építési műszaki ellenőrt nem bízott meg.

[16] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a felelős műszaki vezető részfeladatot is vállalhat, a jogszabályban nincs szó arról, hogy a kötelezettségei ne igazodhatnak a kivitelezővel kötött megállapodásához. A korábbi perben meghallgatott tanúk vallomásából és a jelen per adataiból kitűnően az alperesnek nem volt feladata a helyszíni jelenlét, ellenőrzés, irányítás. Azok a jogkörök pedig, amelyeket az elsőfokú bíróság neki, mint felelős műszaki vezetőnek tulajdonított (így pl. az építkezés leállítása), a jogszabály alapján sem illették meg. Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a jogszabályban írt feladatok elmulasztása az alperes kártérítési felelősségét az építetővel szemben automatikusan megalapozná.

[17] A másodfokú bíróság szerint a vállalkozó (és alvállalkozója) a hibás teljesítésre figyelemmel a megrendelő felé a szerződés alapján kártérítési felelősséggel tartozik. A felelős műszaki vezetőnek azonban a szerződéses partnerétől (a kivitelezőtől) elkülönülő, önálló felelőssége az építetővel szemben nincs. Az ő feladata a vállalkozóval kötött szerződésen alapul és a vállalkozó felelősségi körébe beletartozik. Ez támasztja alá a Ptk. 350. § (1) bekezdése is, amelynek megfelelően a vállalkozó alvállalkozó igénybevitelére jogosult. A vállalkozó a jogosan igénybe vett alvállalkozóért úgy felel, mintha a munkát maga végezte volna el.

[18] A másodfokú bíróság az alperes felelősségét a Ptk. 339. §-a alapján vizsgálva sem ítélte helytállónak az elsőfokú bíróság álláspontját. Szerinte is volt megállapodása az alperesnek a kivitelezővel, de annak tartalma „névleges” kötelezettséget jelentett, jelképes ellentételezésért. Pusztán arra alapítottan, hogy a jogszabályban meghatározott összes kötelezettségét maradéktalanul nem teljesítette, magatartásának jogellenessége nem állapítható meg. Az okozati összefüggés pedig nem alapulhat csupán azon a feltételezésen, hogy ha az alperes a helyszínen tartózkodik, észlelhette volna a hibás kivitelezést. A betonozáskor az alperesnek nem kellett jelen lennie, és amikor felmerült, hogy a beton hibás, az I. rendű felperes nem engedte a kijavítást.

[19] A másodfokú bíróság egyetértett a Kúria Pfv.V.20.620/2014/7. számú ítéletében kifejtett állásponttal, amely szerint a felelős műszaki vezető alapvetően a kivitelező alkalmazottjaként vagy megbízottjaként végzi a tevékenységét. Az építetőnek okozott károkért való felelőssége a Ptk. 348. § (1) bekezdésében és 350. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően alakulhat. A gyakorlatban előfordulhat, hogy a műszaki vezetői feladatok ellátására jogosultsággal rendelkező személy ingyenesen vagy jelképes ellenszolgáltatás fejében csupán mintegy a nevét adja az építkezéshez, vagyis anélkül, hogy valóságosan kötelezettséget vállalna a műszaki vezetői feladatok ellátására, aláírja felelős műszaki vezetőként az építési hatósághoz benyújtandó iratokat. Ez az eljárás jogellenes, de a műszaki vezető kártérítési felelősségét nem alapozza meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen a kiegészített, kijavított jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítéletet helybenhagyó határozat hozatalát kérték. A másodlagos felülvizsgálati kérelmük a jogerős kiegészített, kijavított ítélet hatályon kívül helyezésére, és a másodfokú bíróság új határozat hozatalára történő utasítására irányult.

[21] Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdését, 348. § (1) bekezdését, 350. § (1)-(5) bekezdését, az Étv. 40. § (2)-(5) bekezdését, az R I. 13-14. §-át, az R II. 12-13 §-át.

[22] A felülvizsgálati kérelemben előadták, hogy a másodfokú bíróság nem a jogszabályoknak megfelelően határozta meg a felelős műszaki vezető szerepét. A részfeladat vállalása nem azt jelenti, hogy a jogszabályban előírt feladatai közül csak az elé tett parpírok aláírását vállalja és a kivitelezés valós ellenőrzését nem. A közte és a vállalkozó közötti szerződés nem írhatja felül az irányadó jogszabályi rendelkezéseket. Jogszabálysértő ezért a jogerős ítéletnek az az indokolása, miszerint a szerződő felek megállapodása „névleges” kötelezettséget jelentett jelképes ellentételezésért. A felperesek szerint függetlenül attól, hogy az alperes és a kivitelező miben állapodtak meg, az alperesnek az irányadó jogszabályban előírt kötelezettségei voltak. A másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az alperesnek nem volt feladata a helyszíni jelenlét, az ellenőrzés, az irányítás és az elsőfokú bíróság által neki tulajdonított jogkörök nem illették meg, nemcsak jogszabályba ütköző, de iratellenes is. A peres eljárások során az alperes ugyanis kinyilatkoztatta: tudta, hogy feladata lesz, tisztában volt az építkezés menetével, tudott a hibákról és javaslatot tett a megoldásukra.

[23] A felperesek érvelése értelmében a másodfokú bíróság hibásan alkalmazta a Ptk. 350. § (1) bekezdését és hibás felelősségi alakzat alapján értékelte a felelős műszaki vezető tevékenységét. A felelős műszaki vezető a jogerős ítéletben foglaltakkal ellentétben nem alvállalkozója a kivitelezőnek. Kivitelezési tevékenységet nem végez, hanem azt ellenőrzi, hogy a vállalkozó tevékenysége megfelel-e a megrendelő és a vállalkozó közötti szerződésnek, illetve a jogszabályokban, szabványokban és egyéb műszaki dokumentumokban leírt minőségnek. Az alperes nem állt munkaviszonyban a kivitelezővel,

ezért a jelen esetben a Ptk. 348. §-a sem alkalmazható. A felelős műszaki vezető önálló felelősséggel bíró személye az építőipari tevékenységnek.

[24] A felperesek rámutattak arra, hogy a Kúria Pfv.V.20.620/2014/7. számú ítélete a perbelitől eltérő tényálláson alapul. A jogesetben foglaltakkal ellentétben az alperes valódi feladatokat vállalt, követte az építkezést, tisztában volt a saját felelősségével, a hibás kivitelezéssel és a lehetséges következményekkel. Az I. rendű felperes nem is tőle kért felelős műszaki vezetői nyilatkozatot. A kérésére más írta alá a papírt a használatbavételi engedélyhez úgy, hogy fogalma sem volt az egész építkezésről.

[25] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős kiegészített, kijavított ítélet hatályban tartására irányult.

[26] Álláspontja szerint nem lehetséges az elsődleges felülvizsgálati kérelem teljesítése, mivel az elsőfokú ítélettel a bíróság az alperest az I. rendű felperes és nem a jogutód II. rendű felperes javára marasztalta. Azt pedig a felperesek nem indokolták meg, milyen okból nem megállapíthatók a döntéshez szükséges tények, így miért kellene a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítani.

[27] Az alperes egyetértett azzal a jogi állásponttal, hogy nincs a felelős műszaki vezetőnek önálló felelőssége, ezért a kivitelező hibás teljesítése miatt a megrendelő kártérítési igényt vele szemben nem érvényesíthet. A másodfokú bíróság megfelelően mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat. A peradatok és a hibás teljesítés megállapítása iránti perben beszerzett nyilatkozatok, tanúvallomások azt támasztották alá, hogy csupán formálisan volt bejelentve felelős műszaki vezetőként. Nem képezte a feladatát a perbeli kivitelezési munkák ellenőrzése, irányítása, ezért az R II. 12. § (2) bekezdésének nincs relevanciája. A bírósági joggyakorlatra figyelemmel nem merülhet fel a felelősségre vonása. A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősség feltételei fennállását a felperesek meg sem kísérelték bizonyítani.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Pp. 270. § (2) bekezdése a felülvizsgálatot jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi kelléke a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely, valamint annak megjelölése, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. Az utóbbit illetően a Kúria a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján tartalma szerint akként vette figyelembe a felperesek kérelmét, hogy az a keresetnek helyt adó határozat hozatalára irányult.

[29] A felperesek a rendkívüli perorvoslatukat megalapozó jogsértést abban határozták meg, hogy a másodfokú bíróság nem állapította meg a felelős műszaki vezető alperes kártérítési felelősségét a kivitelező hibás teljesítése miatt.

[30] A felülvizsgálati kérelem aseptalan. A Kúria a felülvizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felperesek által hivatkozott okból nem jogszabálysértő.

[31] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a másodfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően határozta meg a felelős műszaki vezető szerepét és a jogerős ítéletben nem alkalmazott hibás felelősségi alakzatot.

[32] A tevékenységét tekintve a felelős műszaki vezető az R I. 13-14. §-a és az R II. 12-13. §-a szerint is az építési munkaterületen végzett építési-szerelési munkát irányító személy. A másodfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést azzal, hogy a jelen ügyben az R II. szabályait alkalmazta, az R I. rendelkezéseit ugyanis a jogszabály 41. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel csak a 2009. október 1. után kötött tervezési és kivitelezési szerződésekre, illetve megkezdett építőipari kivitelezési tevékenységekre kell alkalmazni.

[33] A jogerős ítélet az Étv. 40. § (2)-(5) bekezdésében foglaltakat sem sérti. Az Étv. hatálya az épített környezet alakítása és védelme körében terjed ki az építmények kivitelezésére [1. § (1) bekezdés *e*) pont]. A törvény ebben a körben szabályozza a 40. §-ában az építőipari kivitelezési tevékenység végzésének felelősségi feltételeit. Az Étv. 40. § (6) bekezdésében pedig az építőipari kivitelezési tevékenység folytatására vonatkozó jogszabályi előírások megsértése esetén a felelős műszaki vezetővel, az építési műszaki ellenőrrel, a kivitelezővel szemben kormányrendeletben meghatározott jogkövetkezményeket rendel alkalmazni.

[34] A felperesek a Ptk. 348. § (1) bekezdésében, 350. § (1)-(5) bekezdésében foglaltak megsértésére hivatkozással is alaptalanul tartották jogsértőnek a jogerős ítéletet. E jogszabályokat a jelen ügyben nem kellett alkalmazni, ugyanis nem a kivitelező marasztalására irányult a kereset. A másodfokú bíróság sem e jogszabályok alapján ítélte meg az alperes felelősségét. A jogerős ítéletben a Ptk. 350. § (1) bekezdését tévesen jelölte meg, hiszen a Ptk. 391. § (2)-(3) bekezdésének szövegére hivatkozott. A felülvizsgálati kérelemben a felperesek arra helyesen mutattak rá, hogy a felelős műszaki vezető nem alvállalkozója a kivitelezőnek. Az építőipari kivitelezési tevékenységben az alperes a vállalkozó közreműködője volt. A megrendelővel szemben a magatartásáért a vállalkozó a Ptk. 315. §-ára tekintettel felel.

[35] A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint az alperes a vállalkozóval kötött szerződés alapján működött közre az építőipari kivitelezési tevékenységben. E szerződésnek megfelelően nem volt feladata a helyszíni jelenlét, ellenőrzés, irányítás. A felülvizsgálati kérelemben a felperesek arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet ebben a vonatkozásban iratellenes, de nem jelölték meg megsértett jogszabályi rendelkezésként a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat. A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [Pp. 275. § (2) bekezdés]. A felperesek felülvizsgálati kérelme folytán nem vizsgálhatta, hogy indokolt-e a bizonyítás eredményének felülmérlegelése. A másodfokú bíróság által megállapított tényállást a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kellett tekinteni.

[36] A nem vitás tényállás szerint a megtéríteni kért kár a vállalkozási szerződés teljesítése körében keletkezett. Az alperes és a vállalkozó szerződésére figyelemmel az alperesnek nem volt olyan mulasztása, amely ok-okozati kapcsolatban áll a vállalkozó szerződésszegésével (a vállalkozási szerződés hibás teljesítésével). A szerződése alapján nem volt feladata, hogy jelen legyen a betonozásnál. Az sem bizonyított, hogy a kivitelezés hibáját nyomban megállapíthatta volna. Miután pedig a laboratóriumi vizsgálat igazolta a beton hibáját, a rendelkezésre álló adatok szerint az alperes a beton feltörését és a betonozás ismételt elvégzését javasolta. Az I. rendű felperes azonban ekkor már ellenezte a kijavítást. Az ezt követő felelős műszaki vezetői nyilatkozata pedig a már bekövetkezett és javítani nem engedett hibára, és az abból adódó kárra nem lehetett hatással. Ebből következően az alperes deliktuális kártérítési felelősségének konjunktív tényállási elemei nem álltak fenn.

[37] A perben nem azt kellett eldönteni, hogy a felelős műszaki vezetőt egyébként a tevékenységével kapcsolatban milyen felelősség terheli, illetve általában terheli-e polgári jogi kártérítési felelősség. Azt kellett megítélni, hogy a konkrét kárért az alperes felel-e.

[38] A másodfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek által érvényesített igény tekintetében nem áll fenn az alperes kártérítési felelőssége. A jogerős ítélet ezért nem sérti a Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[39] A Kúria mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okból nem jogszabálysértő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

1997. évi LXXVIII. törvény 40. §
290/2007. (X.31.) Korm. rendelet 12-13. §
1959. évi IV. törvény 339. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

Nem áll fenn a felelős műszaki vezető kártérítési felelőssége, ha a kivitelezővel kötött szerződésére figyelemmel nem állapítható meg olyan mulasztása, amely ok-okozati kapcsolatban állna a vállalkozó szerződésszegésével.

Záró rész

[40] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. Az alperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a)* pontja, (5) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése szerint állapította meg.

[41] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés *e)* pontja zárja ki.

Budapest, 2022. március 24.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró